

ad § 13. og 14. Da det er af Bigtighed, at de Fikseringen af Afgifterne af Grundeidommene vedkommende Beregninger udføres med Nøiagtighed, og at de derpaa stottede Resultater og Beslutninger, der fremtidig ville danne det nærmeste Grundlag for Betskatningen, konstateres og samles i et ordnet og overskueligt Hele, har man fundet det hensigtsmæssigt, at de ommeldte Beregninger, Resultater og Beslutninger sammenfattes i en af Communalbestyrelsen udarbejdet Vedtægt, som efterat der har været givet Skatteyderne Leilighed til at gjøre sig bekendte med samme og at fremsætte deres mulige Indsigelser imod den samt erholde disse paakjendte, indsendes til Indenrigsministeriet, der underkaster hele Arbejdet en nøiagtig Undersøgelse, og naar de fornødne Berigtigelser ere foretagne, meddeler Vedtægten sin Stadfæstelse.

ad § 15.

Som ovenberørt har Administrationen anseet sig beføiet til at tilstede Afvigelser fra de nugældende lovbestemte Betskatningsregler, og denne Beføielse er efter Forslag af de locale Autoriteter bleven benyttet i et meget vidt Omfang. Saafremt imidlertid Betskatningsforholdene maatte blive omordnede efter de i Udkastet foreslaaede Principer, bør der formeentlig ikke fremtidig heri kunne stee nogen som helst Forandring ad administrativt Veie, og det synes derfor rettest, at det udtrykkelig udtales, at den nye Ordning kun vil kunne forandres ved Lov. Kun derved vil det kunne opnaaes — uden at udelukke Muligheden af saadanne Forandringer, som i Tidernes Løb kunde vise sig yundgaaeligen nødvendige — at give de de faste Eiendomme paahvilende Skatter en saadan Fasthed, at de med Tilforladelighed kunne tages i Beregning ved Handeler, Bantsætninger, og lignende Omsetninger, og derved efterhaanden kunne tabe det Trykkende i, at Eieren maa dele Udbyttet af sin Eiendom med det Offentlige.

ad § 16.

Fra Udkastets almindelige Regel, at al Afgift af faste Eiendomme skal fordeles paa alle

Communenens Grunde og Bygninger i det ene gang for alle bestemte Forheld, og uden Hensyn til den deraf fremkomne Indtægts Anvendelse, har man troet, at det burde overlades Communalbestyrelsen med Indenrigsministeriets Samtykke at gjøre Undtagelse med Hensyn til Overtagelse eller Udlæg af Gader og Veie, saaledes at der herfor kan vedtages særegne Regler overeensstemmende med Grundsætningerne i Lov af 14de December 1857, indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn. Overtagelsen af hidtilværende private Gader eller Veie eller Udlæget af nye for Communenens Regning vil nemlig kunne paaføre denne betydelige Omkostninger, og da saadanne Foranstaltninger dog som oftest fornemmelig ville komme Ejerne af de tilstødende Grunde tilgode, idet deres Eiendomme derved ville kunne erholde en betydelig Værdiforøgelse, kan det vel være Tøie til at paalægge disse Eiere enten hele Udgiften eller i alt Fald en betydeligere Deel af samme. Et Forbud herimod vilde let kunne blive en væsentlig Hindring for Istandbringelsen af i og for sig meget nyttige Forretninger i denne Retning.

ad § 17.

Idet man med Hensyn til Bestemmelserne i denne § i det Væsentlige maa henwise til de foranstøtte almindelige Bemærkninger, skal man tilføie, at den deelvisse Afgiftsfrihed, som hidtil har været indrømmet tjenstgjørende og pensionerede Militaire for den dem tillagte Wage eller Pension, men som i Sn foreslaaes hævet for Fremtiden, er hjemlet dem ved Rescripterne af 5te Februar 1734 og 18de Juni 1745 samt allerhøieste Resolutioner af 12te Mai 1810 (i Circulaire af 26de Mai s. U.), 22de September 1820 (i Circulaire af 11te November s. U.) og 28de Martz 1821 (i Circulaire af 14de April s. U.), jvfr. Cancelliskrivelse af 16de Juni 1836 og Indenrigsministeriets Skrivelse af 4de Juni 1855, af hvilke Bestemmelser det fremgaaer, at Fritagelsen er stottet paa, at de Paagældende have erlagt en Maanedes Forbedringssage til Krigshospitalskassen, at den